

29 ^ося хванил за рогове-тъ на олтаръ-тъ. И извѣсти ся на царь Соломонъ че Йоавъ побѣгнѫлъ въ скинѣ-тъ Господи-хъ: и ето ^{го} при олтаръ-тъ. Тогазь проводи Соломонъ Ванаїхъ Йодаевъ-тъ сыни, и рече: 30 Иди нападни на него. И дойде Ванаїа въ скинѣ-тъ Господи-хъ, та му рече: Така говори царь-тъ: Излѣзъ. А той рече: Не, но тукъ ще умржъ. И донесе Ванаїа отвѣтъ на царя, и каза, Така рече Йоавъ, 31 и така ми отговори. А царь-тъ му рече: «Направи както рече той, и нападни на него, и погреби го: ^жза да изгладиш не-повиннѣ-тъ кръвъ, којкто пролѣт Йоавъ, 32 от мене, и отъ домъ-тъ на отца ми. И Господъ ^{да} възвѣрие кървъ-тъ му на главѣ-тъ му, който напади вързъ двама мжжіе по праведни ^и по добры отъ него, та ги умърти съ мечъ, безъ да знае отецъ ми Давидъ, ^и Авенира Нировъ-тъ сынъ, военачалникъ-тъ на Израїла, ^и Амасъ Йееворъ-тъ сынъ военачалникъ-тъ 33 на Йудж. И да ся възвѣрие кръвъ-та имъ на Йоавовъ-тъ главъ, и ^{на} главѣ-тъ на сѣме-то му въ вѣкъ: ^жа на Давида, и на сѣме-то му, и на домъ-тъ му, и на прѣстолъ-тъ му, да бжде миръ отъ 34 Господа до вѣка. Тогазь възлѣзе Ванаїа Йодаевъ-тъ сынъ, та напади на него, и го умърти: и заровенъ бы въ домъ-тъ си въ пустынѣ-тъ. И постави царь-тъ вмѣсто него Ванаїхъ Йодаевъ-тъ сынъ надъ воинство-то: ^и Садока священикъ-тъ постави царь-тъ ^{вмѣсто} Авіаера.

36 И прати царь-тъ та повыка ^{Семея}, и рече му: Съгради си домъ въ Йерусалимъ, та сѣди тамъ, ^и да не излѣзешъ отъ тамъ на никдѣ; Защото въ който день излѣзешъ, и прѣминешъ потокъ-тъ Кедронъ, знай извѣстно че непрѣмѣни ще ся умъртиши: ^жкръвъ-та ти ще бжде на главѣ-тъ ти. И рече Семей на царя: Добро е слово-то: както рече господаръ-тъ ми царь-тъ, така ще направи рабъ-тъ ти. И сѣдѣ Семей въ Йерусалимъ много дни.

39 И велѣдъ три години, двама отъ слуги-тъ на Семея, прибѣгнѫхъ при ^{Анхуса} сынъ-тъ на Маахъ, Геоѣскій-тъ царь: и възвѣстихъ на Семея, и казахъ: Ето, слуги-тъ ти сѧ въ Геоѣ. И Семей стана и осѣдла оселъ-тъ си, и отиде въ Геоѣ при Анхуса, за да иска слуги-тъ си: и отиде Семей, та доведе слуги-тъ си отъ Геоѣ.

40 И възвѣсти ся Соломону, че Семей хо-

дилъ отъ Йерусалимъ въ Геоѣ, и ся вѣр-42 нахъль. И проводи царь-тъ та повыка Семея, и рече му: Не заклѣхъ ли ти въ Гос-43 спода, и засвидѣтелствовахъ ти и рѣкохъ: Знай извѣстно, че въ който денъ излѣ-44 зешь, та отидешъ вънъ дѣ и да е, непрѣ-45 мѣни ще умрещъ? и ты ми рече: До-46 бро е слово-то което чухъ. Защо прочее не упази ти клѣтвѣ-тъ Господи-хъ, и за-47 повѣдѣ-тъ коикто ти заповѣдахъ? И ре-48 че царь-тъ на Семея: Ты знаешъ ^ж всич-49 кж-тъ злии, којкто познава сърдце-то ти, шо стори на бащъ ми Давида: за то-50 ва ще ^жвъзвѣрие Господъ злинѣ-тъ ти на главѣ-тъ ти: А царь Соломонъ ще е 51 благословенъ, и ^ж Давидовъ прѣстолъ у-52 твърдѣнь прѣдъ Господа до вѣка. То-53 газь царь-тъ заповѣда на Ванаїхъ Йода-54 евъ-тъ сынъ, којто излѣзе та напади-55 на него, и той умръ. И ^ж царство-то ся у-56 твърди въ ржжѣ-тъ на Соломона.

ГЛАВА 3.

1 А [«]Соломонъ направи сватовство съ Фараона, Египетскій-тъ царь, и ^ж въ дъ-2 ѡщерѣ-тъ на Фараона: и доведе ^ж въ Давидовъ-тъ градъ, додѣ свирпи съгра-3 жденіе-то ^{на} домъ-тъ си, и ^{на} домъ-тъ Господень, и ^{на} стѣнѣ-тъ около Йеру-4 салимъ. ^ж Но людѣ-тъ жрежъ на высокы-тъ мѣста, понеже до онѣзи дни нѣмаше домъ5 съграденіе на име-то Господне. И ^ж възвѣ-6 люби Соломонъ Господа, ^и ходѣше въ повелѣнія-та на отца си Давида: само жреще и кадѣше на высокы-тъ мѣста.

4 И ^ж отиде царь-тъ въ Гаваонъ, за да при-7 несе жертвъ тамъ; ^и защото той бѣ голѣмъ-8 то высоко мѣсто: тысяцъ всесъжженія принесе Соломонъ на онзи олтаръ.

5 А ^ж Господъ ся яви въ Гаваонъ Соло-9 мону ^{въ} сънъ прѣзъ ношъ; и рече Богъ: 10 Искай що да ти дамъ. ^ж А Соломонъ рече: Ты направи голѣмъ милость на рабъ-11 тъ си Давида отца ми, ^и понеже ходї 12 прѣдъ тебе съ истинѣ, и съ правдѫ, и съсъ сърдечицъ правотѣ съ тебе: и ты за-13 него упази тжжи голѣмъ милость, и ^и да-14 даде му сънъ да сѣди на прѣстолъ-тъ му, 15 както тойзи денъ. И сега, Господи Боже 16 мой, ты направи рабъ-тъ си царь вмѣсто 17 Давида отца ми: и ^и газъ съмъ момче мал-18 ко: не знаѣ какъ ^ж да излизамъ и да вли-19 замъ. И рабъ-тъ ти е въ срѣдѣ твои-тъ

^о Гл. 1; 50.^е Исх. 21; 14.^ж Числ. 35; 33. Втор. 19; 13. 21; 8, 9.^з Слд. 9; 24, 57. Исаи. 7; 16.^и 2 Млт. 21; 13.^о 2 Цар. 3; 27.^ж 2 Цар. 20; 10.^з 2 Цар. 3; 29.^и Прит. 25; 5.^о Числ. 25, 11, 12, 13. 1 Цар.^ж 35. Вин. 1 Млт. 6; 58.^о Гл. 3.^ж Ср. 27.^з 2 Цар. 16; 5. Ст. 8.^и 2 Цар. 15; 23.^о Лев. 20; 9. Иса. Нав. 2; 19.^ж 2 Цар. 1; 16.^з 1 Цар. 27; 2.^и 2 Цар. 16; 5.^о Исаи. 7; 16. Иез. 17; 19.^ж Прит. 25; 5.^з Ст. 12, 2 Млт. 1; 1.^и —^о Гл. 7; 8, 9; 24.^ж 2 Цар. 5; 7.^з Гл. 7; 1.^и Гл. 6.^о Гл. 9; 15, 19.^ж Лев. 17; 3, 4, 5. Втор. 12;^з 2, 4, 5. Гл. 22; 43.^и Втор. 6; 5, 30; 16, 20. Исаи.^о 31; 23. Рим. 8; 28. 1 Кор.^ж 8; 3.^з Ст. 6, 14.^о 2 Млт. 1; 3.^ж 1 Млт. 16; 39. 2 Млт. 1; 3.^з Гл. 9; 2, 2 Млт. 1; 7.^и Числ. 12; 6. Мат. 1; 20, 2;^о 13, 19.^ж 2 Млт. 1; 8 и др.^з Гл. 2; 4, 9; 4, 4 Цар. 20; 3.^и Исаи. 15; 2.^о Гл. 1; 48.^ж 1 Млт. 29; 1.^з Числ. 27; 17.